

Publicerad 2013-10-30 09:36 av Fem hjärtan

Granithjärta

Jag räds inte istapparna
som faller ur din röst

jag vägrar att möta dina ögon
så runda och kalla som glaskulor

jag behöver inte dig

jag är van att vandra ensam
på hala och snötunna isar

jag har kämpat mig ur kalla vakar
och bestigit berg under full orkan

jag är stark
mitt hjärta är tillverkat av granit
och själen är förankrad
under den frusna marken

jag har lärt mig
att lägga varma bandage
från värmealstrande själar

jag är van att kämpa för livet

men tilliten förlorade jag
i någon kall vak
mellan ishjärtan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fem hjärtan med Poeter.se id #44459 innehar upphovsrätten